

[Stærmose.]

begrænsning paa 1 Aar. Det er nødvendigt at komme til Priser af den Størrelse for at møde en Produktionsnedgang og for om muligt endda at opmuntre til en Produktionsforøgelse.

Situationen for Landbruget er rent øjeblikkeligt en ganske anden end i 30erne. I 30erne var Raastofferne forholdsvis billige, Arbejdskraften var forholdsvis billig, alt for billig, og det var dengang Skatterne og Gældsbyrden, der voldte den store Vanskelighed, og som tyngede haardt paa Landbruget. Der var dengang, i 30erne, Mulighed for, at Landbrugerne kunde redde deres Økonomi eller i hvert Tilfælde forbedre den gennem en Produktionsforøgelse. I Dag er Situationen jo anderledes. I Dag er Raastofferne dyre og Arbejdskraften overordentlig dyr, og derfor ligger det saaledes, at den enkelte Landmand har Mulighed for at redde eller forbedre sin Økonomi ved en Produktionsindskrænkning. Der er fra enkelte Sider talt om disse Kendsgerninger paa en Maade, som om man vilde give Udtryk for en vis moralsk Forargelse over, at der finder en saadan Produktionsnedgang, Produktionsindskrænkning, Sted netop nu under de øjeblikkelige Forhold, og denne Forargelse giver sig af og til Udtryk i, at man f. Eks. finder det forkasteligt at nedslagte ikælvede Kreaturer. Men i Virkeligheden er det saaledes, at naar vi ønsker at bevare Landbruget som et frit Erhverv, baseret paa den individuelle Indsats, paa den enkeltes Vilje til at holde sig selv og sin Bedrift oppe, maa man ogsaa gøre sig klart, at et saadant frit Erhverv under de givne Forhold i Øjeblikket netop maa reagere paa denne Maade. Det er for Samfundet som Helhed en uønskelig Reaktion, og der maa tages de Forholdsregler mod denne Reaktion, som kan standse Produktionsnedgangen, og som kan opretholde og eventuelt øge den valutaskabende Produktion.

Der er rettet forskellige Angreb paa de Beregninger, som er foretaget af Landøkonomisk Driftsbureau og benyttet af den højtærede Landbrugminister. Hertil ønsker vi fra vor Side blot at sige dette, at de Tal, der her foreligger til Oplysning om Landbrugserhvervets Produktionsvilkaar, efter vor Mening er lige saa gode som de Tal, der kan udarbejdes for ethvert andet Erhverv her i Landet til Belysning af hele Erhvervets Forhold. Jeg maa have Lov til at sige i Anledning af den Kritik, der er fremført over for Landøkonomisk Driftsbureaus Udregninger, at det er lidt mærke-

ligt for os at høre denne Kritik, naar man tager i Betragtning, at Landøkonomisk Driftsbureau dog gennem mange Aar har været den Institution, der ved alle praktiske lovmæssige Foranstaltninger har forsynet os med Oplysninger, der altid er blevet betragtet som autoritative. Landøkonomisk Driftsbureau er jo ikke nogen privat Institution, idet hele dette Bureaus Drift, som betales af den danske Stat, ligger paa omkring 100 000 Kr. om Aaret, og de eneste Indtægter, som Bureauet har, er nogle ganske smaa Beløb ved Udgivelse af Tryksager — ellers betales det hele af Staten —, og det maa derfor anses for at være den officielle Autoritet, man paa disse Felter har at henholde sig til. Altsaa maa vi sige, at i det væsentlige maa de Priser paa 5 og 3 Kr., som er foreslaaet i disse Lovforslag, betragtes som gode og holdbare, og vi fra vor Side vil gerne være med til at gennemføre de nødvendige Tilskudsordninger, der er baseret paa disse Udregninger.

Hvad angaar Tilskuddet til Hjemmemarkedspriserne, kan jeg markere vort Standpunkt meget kort, idet vi er Tilhængere af, at Hjemmemarkedspriserne bevares. Der er her Tale om et efter vor Mening meget vigtigt Fordelingsspørgsmaal. Tidligere ærede Ordførere har været inde paa de forskellige Forhold, der gør sig gældende med Hensyn til Hjemmemarkedspriserne, og jeg skal her ganske kort sige, at vi vil være meget betænkelige ved en Forhøjelse af Hjemmemarkedspriserne, og vi maa gaa direkte imod Forslag om, at Hjemmemarkedspriserne hæves til Produktionspriserne, idet vi maa betragte det som meget afgørende, at der sikres Ro paa Arbejdsmarkedet, at den onde Cirkel ikke sættes i Gang. Der kunde fremsættes adskillige andre Argumenter for Bevarelsen af Hjemmemarkedspriserne, men jeg skal her afstaa fra en længere og mere detaljeret Redegørelse. Jeg vil blot fastslaa, at vi fra vor Side med megen Sympati under de nuværende Forhold ser paa en Politik, som modarbejder den Stigning i Lønningerne og derefter i Priserne, som vi vilde komme ind paa, hvis vi nu forlod de Hovedretningsslinier, der i adskillige Lande er fulgt under Krigstidens ekstraordinære Forhold. Vi har herhjemme i Danmark efter vor Mening været alt for beskedne med at føre Rabat- og Tilskudspolitik med Hensyn til Fødevarer.

Jeg kan nævne, at den Politik, der herhjemme er ført paa disse Omraader, har forhindret en Stigning i Pristallet paa 3 Points, medens man i England har ført en